

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **V.J., bytom v B.**, proti odporkyni **S.P. Ú. B.**, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd 299/07-17 z 31. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 26Sd 299/07-17 z 31. januára 2008 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením krajský súd postupom podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozhodnutia len „O.s.p.“) zastavil konanie o návrhu navrhovateľky na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. X. zo 16. marca 2007, ktorým podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“) priznala navrhovateľke s účinnosťou od 4. januára 2007 invalidný dôchodok, vychádzajúc z uznanej miery poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou v rozsahu 60%.

Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že po podaní odvolania posúdil zdravotný stav navrhovateľky opätovne posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia S.P. so sídlom v B. pričom v posudku z 5. septembra 2007 stanovil mieru poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 75%, v dôsledku čoho odporkyňa svoje rozhodnutie zo 16. marca 2007 podľa § 112 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z. v rámci autoremedúry rozhodnutím z 27. septembra 2007 zrušila. Na základe uvedeného krajský súd postupom podľa § 104 ods. 1 v spojení s § 250l O.s.p. konanie o opravnom prostriedku navrhovateľky zastavil dôvodiac, že napadnuté rozhodnutie bolo v rámci autoremedúry zrušené, a teda nie je daný predmet preskúmacieho konania súdu, čo predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka včas odvolanie s odôvodnením, že pri pojednávaní nebola posudzovaná závažnosť jej zdravotného stavu, nebola vyžiadaná lekárska správa s Ú.S.C.CH. v B. a do úvahy nebola vzatá ani posledná lekárska správa z 15. októbra 2007. Zdôraznila, že pri pojednávaní bol sudkyňou na ňu vytvorený nátlak, aby svoj návrh vzala späť, ktorému zo zdravotných dôvodov nevládala odporovať a „návrh stiahla“. Navrhovateľka ďalej uviedla, že nesúhlasí so stanovenou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu

75% a žiadala, aby pri ďalšom rokovaní bolo vyžiadané odborné stanovisko z Ú. o jej diagnóze. Navrhla, aby súd rozhodol, že je invalidná podľa § 71 ods. 1 zák.č. 461/2003 Z.z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 100%. V doplňujúcom odvolaní z 5. marca 2008 vyjadrila názor, že jej zdravotná postihnutelnosť zodpovedá 90-100% miere poklesu pracovnej schopnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, o čom svedčia pripojené lekárske správy.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil. Zdôraznila, že novým rozhodnutím z 27. septembra 2007 zrušila opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie zo 16. marca 2007 v celom rozsahu a krajský súd konanie zastavil, lebo odpadol dôvod konania. Uviedla, že 4. októbra 2007 vydala rozhodnutie, ktorým bol navrhovateľke od 4. januára 2007 priznaný invalidný dôchodok v sume 11.348,-Sk mesačne, vzhľadom na posudok posudkového lekára z 5. septembra 2007. Poukázala tiež na skutočnosť, že navrhovateľka bola uznaná za invalidnú s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 75%, čo na účely výpočtu sumy invalidného dôchodku podľa ustanovenia § 73 ods. 1 zákona znamená 100% možnej sumy dôchodku. Dodala tiež, že v tomto konaní nebolo dôvodom zastavenia konania späťvzatie návrhu navrhovateľkou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení § 10 ods. 2 O.s.p.) po preskúmaní napadnutého uznesenia v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdiť, či v predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky pre postup krajského súdu podľa ustanovenia § 104 ods. 1 vety prvej O.s.p. v zmysle ktorého, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ako už bolo uvedené, krajský súd za neodstraniteľný nedostatok podmienok konania považoval skutočnosť, že odporkyňa v priebehu súdneho konania vydala ďalšie rozhodnutie, ktorým napadnuté rozhodnutie zrušila, a teda nebol daný predmet preskúmavacieho konania súdu. Na tomto mieste odvolací súd konštatuje, že právny názor prezentovaný krajským súdom vychádza v nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie odporkyne zo 4. októbra 2007 predstavuje vo vzťahu k jej rozhodnutiu zo 16. marca 2007 zmeňujúce rozhodnutie, ktoré nepochybne naň nadväzuje a s ním súvisí. Ide totiž o rozhodnutie vydané v rámci jedného správneho konania začatého na základe žiadosti navrhovateľky o priznanie invalidného dôchodku. Povinnosťou krajského súdu bolo vec posúdiť z hľadiska splnenia podmienok stanovených v § 250o O.s.p., podľa ktorého, ak správny orgán, ktorého rozhodnutie súd preskúmava, vydá nové rozhodnutie, ktorým návrhu celkom vyhovie, súd uznesením konanie zastaví.

Z podkladov súdneho spisu vyplýva, že krajský súd konanie zastavil bez toho, aby sa presvedčil, či bolo návrhu navrhovateľky vyhovené celkom, pričom nesprávne aplikoval na predmetnú vec ustanovenie § 104 ods. 1 O.s.p.

Vydanie ďalšieho rozhodnutia odporkyňou, ktoré nebolo preskúmané krajským súdom ako súdom prvého stupňa, predstavuje takú závažnú skutočnosť v dôsledku ktorej bola navrhovateľke ako účastníčke konania odňatá možnosť konať pred súdom. Za tohto stavu vo veci odvolaciu súdu nezostávalo nič iné, ako rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 3 v spojení s § 246c O.s.p.).

Odvolací súd záverom poukazuje na skutočnosť, že zastavenie preskúmacieho konania vo veciach sociálneho poistenia predpokladá, že orgán vydá nové rozhodnutie, ktorým navrhovateľovi vyhovie v plnom rozsahu. Nepostačuje preto akékoľvek nové rozhodnutie, ktorým sa nahrádza pôvodné napadnuté rozhodnutie, ale musí ísť o rozhodnutie v plnom rozsahu zodpovedajúce požiadavkám navrhovateľa vyjadreným v jeho opravnom prostriedku.

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu preskúmať vo vzájomných súvislostiach rozhodnutia odporkyne týkajúce sa nároku navrhovateľky a po zadovážení dostatočných podkladov vo veci opätovne rozhodnúť. Krajský súd sa tiež vysporiada s námietkami navrhovateľky, ktoré uviedla v odvolaní.

V novom rozhodnutí o veci krajský súd znovu rozhodne aj o náhrade trov konania vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 24. júla 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová